

RESSÒ DE LA PARAULA

Fraternitat possible (VI). El do

Continuem el camí de l'Advent deixant-nos portar pel somni de la fraternitat universal; un somni que alhora es desperta i es fa més viu amb el sofriment compartit que ens provoca la crisi sanitària i social.

I ja en camí se'ns atansen dues paraules profètiques, que han de ser escoltades simultàniament.

Una, ens obre els ulls a la realitat i ens dona pau. Diu l'encíclica *Germans tots* en el context del fonament últim de la fraternitat:

«Els creients pensem que, sense una obertura al Pare de tots, no hi haurà raons sòlides i estables per a la crida a la fraternitat. Estem convençuts que només amb aquesta consciència de fills que no són orfes podem viure en pau entre nosaltres. Perquè la raó, per ella sola... no aconsegueix de fundar la germanor.» (FT 272)

És una cita de la carta encíclica de Benet XVI *Caritat en la veritat*. No aconsegueix de fundar la fraternitat la raó per ella mateixa, és a dir, les forces humanes. I no és només un pensament, com una opinió més que tenim els cristians, sinó una convicció nas-

cuda de la fe pensada i viscuda. Ja citàvem aquell teòleg que es preguntava com era possible una fraternitat sense el reconeixement d'un pare comú.

L'altra paraula que escoltem és complementària. Creure en la fraternitat universal i construir-la, suposa un dinamisme i un procés. Un s'ha de fer germà. Ho hem vist en l'experiència de sant Francesc. Hom es fa germà i és font de fraternitat a través d'un procés que consisteix a «arribar a ser profundament pobre en l'esperit».

Estem en el terreny de tota virtut. Tota virtut és en primer lloc un do. I això és el que passa en la fraternitat universal. Expliquem-ho recolzant-nos en la mateixa encíclica *Germans tots*

IMATGE DE FALCO EN PIXABAY

i ajudant-nos en la tradició.

L'encíclica dedica tot el capítol II a comentar la Paràbola del Bon Samarità, com a exemple de conducta moral: cadascun s'ha d'acostar a l'altre, encara que sigui «estrany», diferent, i ajudar-lo en el seu sofriment, com a veritable germà. Però ja antigament a l'Església, a més d'aquest significat, van veure en la paràbola un missatge teològic, és a dir, tota una descripció de l'obra redemptora de Crist.

—El personatge anònim que «baixava» de Jerusalem a Jericó és la humanitat que «davalla» del paradís en aquesta història nostra.

—En aquesta història troba tota mena de sofriments; és víctima de mal-

tractaments i robatoris. És la humanitat caiguda.

—Al seu costat, pel seu camí, passa un levita i un sacerdot, incapaços d'ajudar-lo i de guarir-lo; és a dir, tota la Llei Antiga.

—Però també hi passa un que se li acosta, el guareix i el carrega sobre la seva cavalcadura. És Jesucrist que, per la seva encarnació comparteix camí, es fa proïsme del qui sofreix, es compadeix del seu dolor, i el guareix amb la paraula i els sagraments.

—Porta el malalt a l'hostal, és a dir, l'Església, on completarà la seva guarició fins que ell torni.

Una interpretació certa, que abans d'expressar el manament d'estimar el proïsme, posa el seu fonament. És a dir: ha estat Déu, que ha realitzat abans enmig de nosaltres la fraternitat, superant totes les distàncies, entre Ell i nosaltres, entre els éssers humans dividits i allunyats. Pel seu davallament, es fa proïsme, germà nostre, ens cura i ens dona la possibilitat de viure l'autèntica fraternitat en la unitat d'un sol poble.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Ll.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Obrim camins a l'esperança

Aquesta lletra de la cançó la podem prendre avui com a consigna. Des que el diumenge passat vam començar el temps d'Advent, la litúrgia de l'Església ens convida a l'esperança. Sempre ens cal avivar la virtut de l'esperança, més quan la pandèmia i la crisi estenen les boires de la inseguretat i la incertesa. I avui entre nosaltres, malauradament, hi podem trobar mig perdudes moltes dones i homes desorientats.

En temps d'Advent, ens arriben els ressons d'una veu que crida: «*Obriu una ruta al Senyor*». La veu prové del desert i invita a un camí de conversió, de canvi,

davant la imminent arribada d'un salvador, del Messies. Com costa avui d'esperar un salvador i quanta falta ens fa que arribi!

Ressona des del desert, lloc dur, de prova, que requereix esforç, però la veu vol arribar a tota la societat. Fins els qui menen una vida intranscendent, sense inquietuds ni projectes, on l'únic que compta és el benestar, i els qui viuen submergits en les aparences. Creients o increients que senzillament s'han instal·lat en una forma de vida en la qual no hi cap el plantejament de valors superiors, dels valors de l'esperit.

En temps de Jesús, la veu era la de Joan Baptista que anunciava un nou èxode conduït pel Messies. «Obrir un camí» no es referia a un camí geogràfic enmig d'un territori sinó que és l'al·legoria per parlar d'un canvi ètic que prepara a la realització de les promeses de Déu. El crit del Baptista no ha perdut actualitat. Déu continua venint a nosaltres, tant si en som conscients com no.

Avui, la veu ens arriba a través de la Paraula de Déu, de l'Esclat, que llegim en l'Església. Així, seguint l'al·legoria del camí, ens referim al recorregut espiritual per tornar a Déu: se'ns convida a terraplenar les fondalades de

les nostres limitacions, inseguretats i mancaments; a aplanar les muntanyes i turons de l'autosuficiència i l'orgull; a desbrossar el terreny escabros de les ostres ambigüitats i contradiccions. Nosaltres hem de ser els protagonistes del nostre Advent. I només ho serem amb una espera activa, la d'aquell que pel seu esforç i habilitat espera assolir quelcom.

Avui, com sempre, Déu ens ofereix la seva salvació però nosaltres ens hem d'afanyar per rebre-la i fer-la nostra. Fem activa la nostra esperança.

ECO DE LA PALABRA

Fraternidad posible (VI) El don

Seguimos el camino del Adviento dejándonos llevar por el sueño de la fraternidad universal; un sueño que a su vez se despierta y se hace más vivo con el sufrimiento compartido que nos provoca la crisis sanitaria y social.

Y ya en camino nos alcanzan dos palabras proféticas, que han de ser escuchadas simultáneamente.

Una, nos abre los ojos a la realidad y nos da paz. Dice la encíclica *Hermanos todos* en el contexto del fundamento último de la fraternidad:

«Los creyentes pensamos que, sin la apertura al Padre de todos, no habrá razones sólidas y estables para la llamada a la fraternidad. Estamos convencidos de que sólo con esta conciencia de hijos que no son huérfanos, podemos vivir en paz entre nosotros. Porque la razón, por sí sola... no consigue fundar la hermandad.» (FT 272)

Es una cita de la carta encíclica de Benedicto XVI *Caridad en la verdad*. No consigue fundar la fraternidad la razón por sí sola, es decir, las fuerzas humanas. Y no es sólo un pensamiento, como una opinión más que tenemos los cristianos, sino una convicción nacida de la fe pensada y vivida. Ya citábamos aquel teólogo que se preguntaba cómo era posible una fraternidad sin el reconocimiento de un padre común.

La otra palabra que escuchamos es complementaria. Creer en la fraternidad universal y construirla, supone un dinamismo y un proceso. Uno ha de hacerse hermano. Lo hemos visto en la experiencia de san Francisco. Uno se hace hermano y es fuente de fraternidad a través de un proceso que consiste en «llegar a ser profundamente pobre de espíritu».

Estamos en el terreno de toda virtud. Toda virtud es en primer lugar un don. Y esto es lo que ocurre en la fraternidad universal. Expliquémoslo apoyándonos en la misma encíclica *Hermanos todos* y ayudándonos de la tradición.

La encíclica dedica todo el capítulo II a comentar la Parábola del Buen Samaritano, como ejemplo de conducta moral: cada uno debe acercarse al otro, aunque sea «extraño», distinto, y ayudarlo en su sufrimiento, como verdadero hermano. Pero desde muy antiguo en la Iglesia, además de este significado, vieron en la parábola un mensaje teológico, es decir, toda una descripción de la obra redentora de Cristo.

—El personaje anónimo que «bajaba» de Jerusalén a Jericó es la humanidad que «desciende» del paraíso a esta historia nuestra.

—En esta historia encuentra todo tipo de sufrimientos; es víctima de maltratos y robos. Es la humanidad caída.

—Junto a él, por su camino, pasa un levita y un sacerdote, incapaces de ayudarlo y de sanarle; es decir toda la Ley Antigua.

—Pero también pasa uno que se le acerca, le sana y le carga sobre su cabalgadura. Es Jesucristo que, por su encarnación comparte camino, se hace prójimo del que sufre, se compadece de su dolor, y le cura con la palabra y los sacramentos.

—Lleva al enfermo a la posada, es decir, la Iglesia, donde completará su curación hasta que él vuelva.

Una interpretación cierta, que antes de expresar el mandamiento de amar al prójimo, pone su fundamento. Es decir: ha sido Dios quien ha realizado antes en medio de nosotros la fraternidad, superando todas las distancias, entre Él y nosotros, entre los seres humanos divididos y alejados. Por su abajamiento, se hace prójimo, hermano nuestro, nos cura y nos da la posibilidad de vivir la auténtica fraternidad en la unidad de un solo pueblo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Fons FEDER per a les obres de la Basílica de Santa Maria

Les parròquies de Vilafranca comuniquen amb gran satisfacció que s'ha aconseguit accedir a un fons FEDER (actualment assumits per la Generalitat de Catalunya) per a les obres de restauració de la Basílica de Santa Maria. La quantitat assignada (392.620,59 €) correspon a la rehabilitació de la façana sud (ja realitzada) i de la coberta (de la qual se n'ha executat ja un terç). Això vol dir que aquesta subvenció permetrà afrontar la part restant fins a acabar les obres de la teulada; encara quedaran pendents, segons el Pla Director, altres fases com són la façana nord, façana principal, interior... Aquesta subvenció no cobreix íntegrament la despesa global,

ja que els fons FEDER s'assignen per al 50% del pressupost i requereixen que la part beneficiària contribueixi aportant l'altre 50%, per la qual cosa es fa necessari continuar la col·laboració de tothom com s'ha fet fins ara: quotes fixes, donatius, loteria, concerts, apadrinament de teules, altres campanyes... Les obres es reprendran després de Nadal i es portaran a terme durant els primers mesos del 2021. La Comissió Santa Maria 2020 agraeix a totes les persones que estan fent possible aquesta obra tan necessària com complexa, i que en aquest any, centenari de la concessió del títol de Basílica Menor, afronta amb bones expectatives la seva part central.

► Assemblea plenària dels bisbes de la CEE.

Van celebrar la seva assemblea de tardor del 16 al 20 de novembre, en un format presencial i en línia, per garantir el compliment de les normes establertes per les autoritats sanitàries, així com la seguretat als participants. Es pot consultar al web de la Conferència Episcopal Espanyola la **nota de premsa conclusiva de la 116a Assemblea**, amb tots els continguts dels temes tractats durant la setmana. Fem especial menció a algunes qüestions:

• Sobre la situació social creada per la pandèmia

• Sobre la nova llei d'educació

• Davant la situació dels immigrants a les Illes Canàries

► 50 anys de Trobades a Montserrat.

La Comissió de Trobades d'Animadors de Cant ha estat preparant amb molta il·lusió la Trobada general d'enguany, que tenia el valor afegit de celebrar els 50 anys. Finalment, per les restriccions d'aforament en els actes re-

ligiosos i les mesures de confinament municipal de cap de setmana, no es va poder realitzar la trobada tal i com estava prevista per al 28 de novembre a Montserrat.

Aquesta cita ha quedat ajornada per al 8 de maig de 2021, moment en el qual, tant la Comissió de Trobades com la comunitat monàstica de Montserrat, desitgen poder celebrar amb alegria i goig aquesta trobada de festa i d'acció de gràcies per aquests 50 anys de la iniciativa.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

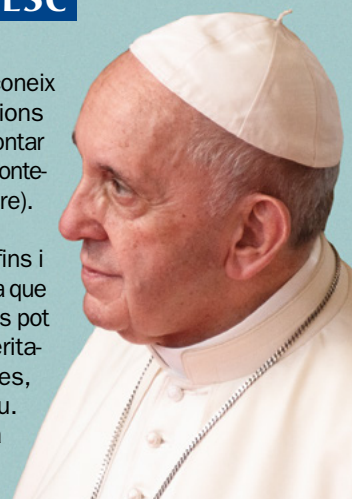

@Pontifex: «Maria, la mare que va cuidar a Jesús, també té cura amb afecte i dolor matern d'aquest món ferit» (9 de setembre).

@Pontifex: «Un virus que no coneix barreres, fronteres o distincions culturals i polítiques s'ha d'afrontar amb un amor sense barreres, fronteres o distincions» (9 de setembre).

@Pontifex: «La resposta cristiana a la pandèmia i a les conseqüents crisis socioeconòmiques es basa en l'amor, per davant de tot l'amor de Déu que sempre ens precedeix (1Jn 4,19). Quan acollim aquest amor diví, llavors podem respondre de forma semblant» (9 de setembre).

@Pontifex: «Estimar tothom, fins i tot els enemics, és difícil—diria que és un art! Però és un art que es pot aprendre i millorar. L'amor veritable, que ens fa fecunds i lliures, és sempre expansiu i inclusiu. Aquest amor guareix, sana i fa bé» (9 de setembre).

DIA DEL SEMINARI

Pastors missioners

Com a conseqüència de la pandèmia del coronavirus, la Comissió Episcopal del Clergat i Seminaris de la CEE va decidir ajornar aquest any la celebració del Dia del Seminari per al 8 de desembre de 2020, festivitat de la Immaculada Concepció. Concretament, la col·lecta vinculada a aquesta diada es materialitza el dia d'avui, el diumenge més proper al 8 de desembre.

El lema d'enguany intenta recollir, sense esgotar-la, la identitat del sacerdoti ministerial: els preveres, enviats per Crist, amb els apòstols, són essencialment missioners, dins d'una Església tota ella missionera.

El Dia del Seminari se celebra des de 1935 amb l'objectiu de suscitar vocacions sacerdotals mitjançant la sensibilització de les comunitats cristianes i la pregària, i per ajudar al sosteniment econòmic dels seminaris, escoles de formació i de vida per als futurs preveres. Actualment hi ha 8 seminaristes a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat:

- Xavier Montané, diaca. Curs de Pastoral
- Samuel Gutiérrez, diaca. Curs de Pastoral
- Joan Francesc Cortés. Curs de Pastoral
- Josep Sellarés. Quart de Teologia
- Manolo Rodríguez. Segon curs de Teologia
- François Jean de Dieu. Curs pont de Teologia
- Mateo Gómez. Primer de Teologia
- Toni Oia. Curs Propedèutic

Advent Jove

La pastoral d'adolescents i joves, com tota la vida de l'Església en general, s'està reinventant en les presents circumstàncies: toca adaptar-se al medi, perquè l'hivern de la pandèmia no porti un fred pastoral a les nostres comunitats. Un parell d'exemples:

La JMJ diocesana, en el dia de Crist Rei

El papa Francesc, al final de la missa del diumenge 22 de novembre, solemnitat de Crist Rei, va anunciar que a partir d'ara les Jornades Mundials de la Joventut diocesanes, en comptes de celebrar-se el Diumenge de Rams, tindran lloc el diumenge de Crist Rei.

Aquell dia eren presents dues delegacions de joves, de Panamà i de Portugal, que van realitzar el gest significatiu del pas de la Creu i de la icona de la Mare de Déu, *Salus Populi Romani*, símbols de les Jornades Mundials de la Joventut: un pas important en el pelegrinatge vers la JMJ de Lisboa 2023. El Papa, dirigint-se a la joventut del món,

va dir: «Mentre ens preparem per a la propera jornada intercontinental de la JMJ, també m'agradaria relançar la seva celebració a les Esglésies locals. Trenta-cinc anys més tard de la creació de la JMJ, després d'haver escoltat diferents opinions i al Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida, competent en la pastoral juvenil, he decidit traslladar la celebració diocesana de la JMJ del Diumenge de Rams al diumenge de Crist Rei, a partir de l'any vinent. Al centre rau el Misteri de Jesucrist Redemptor de l'home, com sempre va evidenciar sant Joan Pau II, iniciador i patró de la JMJ.»

• **Vetlla de la Immaculada.** És una cita ja tradicional per als joves dels bisbats de Terrassa, Sant Feliu de Llobregat i Barcelona. Per les restriccions sanitàries, es farà el dia 7 de desembre, a les 19 h, a la capella del Seminari Conciliar, amb les limitacions d'aforament vigents. Malgrat aquestes circumstàncies no afavoreixen la participació presencial, poden ser l'oportunitat per multiplicar les vetlles de pregària a la Mare de Déu a les diverses parròquies on hi ha grups de joves que vulguin participar-hi.

• **Recés d'Advent per a joves.** Habitualment es convocava el primer diumenge del nou any litúrgic, a la tarda, en un punt de la diòcesi. Enguany, per a no afavorir la mobilitat en temps de pandèmia, la Delegació de Joventut ha preparat un material per a poder realitzar una tarda de recés localment amb els grups de joves. Podeu trobar-ho al web de SantfeliuJove.cat

AGENDA

• **Click To Prayen català.** Aquest és el nom de la plataforma oficial de pregària de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa (Apostolat de l'Oració) i del Moviment Eucarístic Juvenil (MEJ). La seva missió consisteix a difondre les intencions mensuals del Papa i promoure un ritme diari de pregària. Des d'aquest mes de desembre, els materials de *Click To Pray* estaran disponibles també en català. Pots consultar-ho a <https://www.redoraciondelpapa.es/clicktopray>

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església.

8. □ Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Joan Dídac Cuauhtlatotzin; sant Restitut, màrtir; sant Pere Fourier, prevere, fundador; santa Leocàdia (Logaia o Locaia), ver-

ge i màrtir; santa Valèria, verge i màrtir.

10. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Argelaguier; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, verge;

santa Maria Meravelles de Jesús, verge.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana); beat Joan Marínonio, prev. teatí.

13. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jo 1,6-8.19-28]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

Diumenge II d'Advent (B)

COMENTARI

Preparar el camí al Senyor...

En la vida dels pobles i de les comunitats existeix el pecat i les seves conseqüències, però mai el pecat no té l'última paraula. Ho veiem en el text d'Isaïes. El poble s'ha apartat de Déu, ha donat culte als ídols, ha comès injustícies, és culpable però aquesta no és l'última paraula: *Consoleu, consoleu el meu poble... digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa.* I més endavant: *Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la Bona Nova [l'evangeli]. Tu que portes bones noves a Jerusalem alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria.* Aquesta victòria és el retorn de l'exili; ara Déu torna a oferir al poble la seva Aliança, ara el poble reunit altra vegada podrà seguir el camí de Déu. Però demana la nostra col·laboració: *Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes.* Cal preparar un camí ben pla perquè tots puguin tornar a la seva terra. Aquestes paraules són també les que diu el Baptista a l'Evangeli: *Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.* Evidentment la salvació que ens porta Jesús és molt superior a la que anunciava Isaïes, perquè és la salvació plena, que abraça tota la vida. Per això Joan predicava un baptisme de conversió. Però el seu baptisme no perdonava els pecats, només preparava per a rebre aquest perdó. *Per això jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.* En aquest temps d'Advent ens preparem per a rebre el nostre Salvador. I necessitem convertir-nos. Sant Pere a la segona lectura ens parla de la salvació definitiva: *Nosaltres espereu un cel i una terra nova, on regnarà la justícia.* I per a això també ens hi hem de preparar. *El Senyor és pacient perquè no vol que ningú es perdi sinó que tothom arribi a convertir-se.* Mentre esperem això, que ell ens trobi en pau, immaculats i irrepressibles. Advent: temps de conversió.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, que ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia del Senyor, i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irrepressibles.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí.» Complint això, Joan començà a batejar en el desert. Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pell de camell, es cobria amb una pell a la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sió; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían.»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda, sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprochables.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"»; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»